

အိမ်ရောက်တော့ သူ့ဇနီးသင်းသင်းကိုမတွေ့၍ အိမ်ပေါ် မသန်းရွှေအားနှင့် အမဘယ်သွားသလဲဟု မေးလိုက်သည်။

‘အော် အကိုပြန်လာပြီလား၊ အမဟိုဘက်တိုက်ခန်းကအဒေါ် တို့အိမ်သွားနေတယ်ကျမသွားခေါ် လိုက်ရမလား’

ဒီအခွင့်အရေးကိုစောင့်နေသောကိုဇော်ဝင်းသည်ရတဲအခွင့်အရေးကိုလက်မလွတ်စေရန်၊ စဉ်းစားရင်း

‘မခေါ်ပါနဲ့ဟာ၊ နေပလေ့စေ၊’

‘အော်၊ ဒါဖြင့်အကိုလဘက်ရည်သောက်မလား၊ ကျမသွားဖျော်လိုက်မယ်လေ’

‘အေး ကောင်းသားဘဲ’ ဆို၍သူ၏ဝတ်ထားသောတိုက်ပုံချွတ်၍ ‘ရော့ သန်းရွှေအကိုအကိုအ ခန်းထဲမှာသွားချိတ်ထားစမ်း’ ဟုဆိုရပြီးလှမ်းပေးလိုက်သည်။

ဘာမျှသိရာသောမသန်းရွှေမှာကပြာကသီလှမ်းယူပြီး၊ အိမ်ခန်းတွင်းသို့ဝင်သွားသောအခါ၊ အကြံယူနေသော ကိုဇော်ဝင်းကနောက်မှထလိုက်သွားပြီးအခန်းတံခါးကိုပိတ်လိုက်သောအခါ၊ မသန်းရွှေခမျာ

‘ဟင် အကိုဒါဘာလုပ်မလို့လဲ’

‘ဘာမှမလုပ်ပါဘူး ညီမကိုအကို ချစ်မလို့ပါ၊’

‘ဟင်အင်း အကိုကျမကြောက်တယ်ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ အကို’

ကိုဇော်ဝင်းသည်အခန်းတံခါးကိုပိတ်ပြီးမသန်းရွှေအနားသို့ထိုးဝင်လာနေပြီး၊ ‘မကြောက်ပါနဲ့ညီ မရယ်အကိုဟာလေညီမကိုချစ်နေတာကြာပြီ၊ ဒီလိုအခွင့်အရေးမကြုံလို့စောင့်နေရတာ၊ အခုမှဒီအခွင့်အရေး ကြုံတော့တယ်’ ဆိုပြီးမသန်းရွှေအားတင်းပွေ့ပြီးပါးနှစ်ဘက်ဘယ်ပြန်ညာပြန်နမ်း၍၊ ကုတင် ပေါ်သို့တင်လိုက်ပြီးဖက်ထား၏။

မသန်းရွှေလဲအမျိုးမျိုးညှင်းဆန်ရုန်းကန်သော်လဲလှောင်အိမ်ထဲမိနေတဲ့ငှက်သတ္တဝါပမာမျက်ရည်ကျ ငိုကျွေးနေသော်လဲအချိုးနီးသာ

ကိုဇော်ဝင်းသည်သူ့ရဲ့လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဝရေးကိုသာအဓိကထားပြီးကျိုးစားနေသည်။

‘တိတ်ပါကွယ်မငိုပါနဲ့ အကိုကညီမကိုတကယ်ချစ်နေလို့ပါ’ ဆိုပြီးပါးနှစ်ဘက်ကိုမွှေးမွှေးပေး လိုက်ပါးစပ်ခြင်းတေ့၍စုတ်လိုက်လုပ်ပေးနေလေသည်။

မသတ်ရွှေမှာအပျိုတော်ဝင်စ ၁၆နှစ်အရွယ်အသက်နှင့်မလိုက်အောင်ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်မှာအ ဆင်ပြေပြီး၊ ရင်၃၁၊ တင်၃၆လက်မရှိ၍ငါးရုံကိုယ်အနေအထားရှိလေတော့ကိုဇော်ဝင်းမပြောနဲ့စာရေးသူ၊ စာပ တ်သူတွေရောသရေကျလောက်တဲ့အချိုးအဆစ်ပြေပြစ်သူတယောက်ဖြစ်သည်။

ကိုဇော်ဝင်း၏အပြုအစုနှင့်အကြမ်းဖက်နေသည်ကိုမလွန်ဆန်နိုင်သောမသန်းရွှေခမျာမှာတောင်းပန်၍မ ရသည်ဖြစ်၍ငြိမ်နေလေသည်။

ထိုအခါကိုဇော်ဝင်းသည်တဆင့်တက်၍မသန်းရွှေ၏အကိုကျယ်သီးများကိုတလုံးစီဖြုတ်ရင်းပါး နှစ်ဖက်ကိုမွှေးလိုက်ပါးစပ်ချင်းတေ့၍စုတ်လိုက်လုပ်ပေးရင်းပေါ်ထွက်လာသောမသန်းရွှေ၏လွှက်အ ကြမ်းပုဂံအလုံးသာရှိသောဝင်းဝါဖေါင်းကြွနေသောနို့နှစ်လုံးကိုတဘက်သောလက်ကအအားမ ပေးဘဲဖျစ်လိုက်ညှစ်ပလိုက်ပွတ်လိုက်အမျိုးမျိုးပြုစုပေးနေလေတော့မသန်းရွှေခမျာလူးလွန်တုန်လှုပ်ရုန်းက န်လာရင်း

‘လွတ်ပါအကိုရယ်တော်ကြာမလေးပြန်လာရင်အဆူခံနေရပါအုန်းမယ်’

‘အို ဒီအတွက်ဘာမှမပူပါနဲ့ကွယ်၊နင့်အမဟိုဘက်တိုက်မှာဖဲသွားကစားနေတာပါ၊တော်တော်နဲ့ပြန်မလာပါဘူး’

‘ဟင့် အင်း အကို ဟင့်အင်း ညီမကြောက်တယ်’

‘မကြောက်ပါနဲ့ညီမရယ်အကိုတယောက်လုံးရှိသားဘဲအကိုတာဝန်ယူဖြေရှင်းပေးပါမယ်’ ဆိုကာ မသန်းရွှေရဲ့နို့သီးနှစ်လုံးကိုဘယ်ပြန်ညာပြန်၍ပါးစပ်နဲ့စို့လိုက်လျှာနဲ့ထိုးလိုက်လုပ်ရင်းလက်တဖက်ကမသန်းရွှေ၏ပေါင်ကြားထဲမှစောက်ခုံလေးပေါ် သို့တင်လိုက်၏။

ထိုအခါမသန်းရွှေသည်မျက်လုံးမျက်ဆံပြူးသွားပြီးချွေးသီးချွေးပေါက်ကျလာခါပေါင်နှစ်ချောင်းကိုစေ့၍ လိမ်ထားရင်း

‘မလုပ်ပါနဲ့အကိုရယ်ညီမကိုသနားပါ၊ရှိခိုးပါရဲ့’ ဟုတတွတ်တွတ်တောင်းပန်နေရှာသည်။

‘အေးပါ ညီမရယ်အကိုညီမကိုသနားလို့ချစ်လို့ယခုလိုကြံတာပါ’ ဟုဆိုကာမသန်းရွှေပေါင်နှစ်ချောင်းကိုတွန်းဖယ်ပြီး၊စောက်ခုံလေးပေါ် လက်ရောက်အောင်ကြိုးစာနေပြီး။

သူ၏ကြမ်းတမ်းသောလက်များဖြင့်ပွတ်သပ်ပေးနေသော အချိန်မှာသူ၏မာကျောတုတ်ခိုင်သော လီးကြီးသည်ပုဆိုးကြားထဲမှတွန်းကန်ရုန်းထွက်နေ၏။

‘ညီမရယ် အကိုရဲ့ဆန္ဒကိုလိုက်လျှော့ပါလားဟင်’ ဟုဆိုကာမသန်းရွှေ၏လက်တဖက်ကိုဆွဲ၍သူ၏တောင်မတ်နေသောလီးကြီးပေါ် သို့တင်ပေးလိုက်သောအခါမသန်းရွှေမှာတုန်လှုပ်ချောက်ချားသွား ပြီး၊ ‘အောင်မယ်လေး’ ဟုလန့်၍အော်လိုက်မိသည်။

မှန်ပါသည် လန့်မည်ဆိုလဲလန့်လောက်ပါ၏။ကိုဇော်ဝင်း၏လီးကြီးရဲ့အတိုင်းအထွာမှာလဲအရှည် ၆လက်မလုံးပတ်စီးကရက်ဘူးခွန်ကွဲလောက်တော့ မသန်းရွှေခမျာပိုမို၍ပင်ကြောက်စိတ်ဝင်သွား၏။

‘မလန့်ပါနဲ့ညီမရယ်၊ဒီလီးကြီးဟာလေတွေ့လိုက်တဲ့အမျိုးသွီးတိုင်းစွဲမက်ပါတယ်။’

‘ဘာကိုစွဲမက်တာလဲဟင်’

‘ဘာကိုစွဲမက်တယ်ဆိုတာကိုညီမကိုရှင်းပြနေမဲ့အစားလက်တွေ့အကိုလိုပြလိုက်ရင်ညီမသိချင်တဲ့အဖြေပေါ်လာပါလိမ့်မယ်၊ ညီမကမရုန်းမကန်ဘဲအကိုရဲ့အလိုကိုလိုက်ရင်းညီမညီမနေပြီးမှိန်းနေပါအရသာစွဲမက်စရာတွေ့ရစေမယ်’

မသန်းရွှေသည်အမျိုးမျိုးရုန်းကန်တောင်းပန်အသနားခံညားသော်လဲမရတော့ဘူးဆိုတာသိနေတော့ကိုဇော်ဝင်းရဲ့ဆန္ဒကိုဖြည့်စီးပေးရန်စိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။

ကိုဇော်ဝင်းသည်အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သူဖြစ်၍မသန်းရွှေရဲ့အနေအထားကိုသိသူဖြစ်၍၊သူ၏လီးကြီးကိုမသန်းရွှေ၏နုထွတ်ထွတ်လက်လေးများဖြင့်ဆုတ်နယ်ခိုင်းရန်လွယ်ကူနေသောအခါ၊မသန်းရွှေကလဲအလိုက်သိစွာနှင့်ဆုတ်နယ်ပေးနေသည်။

ကိုဇော်ဝင်းကလဲမသန်းရွှေရဲ့စောက်ခုံလေးပေါ် သို့လက်ဖြင့်ပွတ်လိုက်၊စောက်စေ့ကိုကလိလိုက်လုပ်ပေးရင်းလက်ညှိုးဖြင့်စောက်ခေါင်းထဲကိုမေ့ပေးလိုက်ရာ

မသန်းရွှေမှာခါတ်လိုက်သကဲ့သို့တွန့်လိမ်တက်သွားပြီး ‘အောင်မလေး၊အလေး အမေ အား’ ဟုအော်လိုက်ခါ၊

ကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေပါးစပ်ကိုပိတ်ရင်းသူ၏မာကျောတုတ်ခိုင်နေသောလီးကြီးဖြင့်စောက်ခေါင်းထဲထိုးသွင်းရန်မသန်းရွှေ၏လျှော့ကျနေသောထမီကိုခြေဖြင့်တွန်းကန်ချလိုက်သည်။

မသန်းရွှေသည်ယောက်ျားများနှင့်တခါဘူးမှမကြုံတွေ့ဘူးသောအပျိုဖြစ်ပြန်သည်မို့ကိုဇော်ဝင်း၏ ပြုစုပေးမှုကြောင့်ကာမအရသာကိုခံစားရင်းစောက်ခေါင်းထဲမှအရေကြည်များကျဆင်းကာတဟင်း ဟင်း ဖြစ်ခါငြိမ်နေလေသည်။

ထိုအချင်းအရာကိုစောင့်ဆိုင်းသိနှင့်လေသောကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေထမီကျွတ်သွားပြီးမိမိမွေးတိုင်းဖ မွေးတိုင်းပင်ကိုနှူးညံ့ပေါင်းကြွနေသောစောက်ဖုတ်လေးကိုကြည့်ရင်း၊

‘ညီမရယ် အကိုလေဒီလိုကြည့်လို့ကောင်းပြီးနှူးညံ့နေတဲ့စောက်ဖုတ်လေးမျိုးမတွေ့ဘူးသေးဘူး၊ ညီမလေးဟာလူကလဲချစ်စရာကောင်းစောက်ဖုတ်လေးဟာလဲလှီးချင်စရာကောင်းအောင်အကိုဘဝင် ခိုက်နေတာဘဲ။’

‘ကဲပါအကိုရယ်အခုမှတော့မှမထူးတော့ပါဘူး၊အချစ်တည်ကာချဲ့ပြီးစကားကြောရှည်မနေပါနဲ့မြန်မြန်အ ကိုဆန္ဒပြည်အောင်လုပ်ပါတော့ညီမခွင့်ပြုပါပြီ။တော်ကြာမမပြန်လာလို့အားလုံးဒုက္ခတွေ့နေ အုံးမယ်’

ကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေရဲ့ခွင့်ပြုချက်ရသောအခါသူ၏လီးကြီးကို၊ ‘ကိုင်းငါ့သားကြီး မြိန်ရေရှက်ရေလှီးရတော့မယ်’ ဟုဆိုကာမသန်းရွှေကိုကုတင်ပေါ်ပက်လက်လှန်ချပြီး၊

ဒူးနှစ်လုံးထောင်၍လက်နှစ်ဘက်ကမသန်းရွှေ၏ထောင်နေသောဒူးနှစ်လုံးကိုဖိချပေးလိုက်ရာပေါင်တန်နှ ဖ်ချောင်းကားသွားပြီးပေါင်ကြားထဲမှဝင်းဝါမောက်ကြွနေသောစောက်ဖုတ်ကလေးပြူးထွက်လာတော့သည်။

ထိုအခါကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေ၏ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှာဆောင်ဆောင်ထိုင်၍စောက်ဖုတ်နှင့်လီးချိန်သ ဘးကိုက်အောင်အသင့်ပြင်လိုက်၏။

မသန်းရွှေသည်အင်္ကျီလုံချည်မရှိကိုယ်လုံးတီးဖြစ်နေသောသူမ၏ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းကိုကြည့်၍ရှက်ငွေ သွေးဖြာကာမျက်နှာကိုလက်ဝါးနှင့်အုပ်ထားလေသည်။

ကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေ၏ပြူးထွက်နေသောစောက်ခုံကြားမှစောက်စေ့လေးကိုလက်မနှင့်အသာမ၍ သူ၏လီးကြီးကိုတေ့ထားလိုက်သောအခါ၊မသန်းရွှေသည်ဖိုမထိတွေ့မှု၏အရသာကိုအပြည့်အဝခံစားရင်းကိုဇော် ဝင်း၏လီးထိပ်သို့တွန့်တက်လာ၏။

ကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေ၏အရိပ်အကဲကိုကြည့်ကာသူ၏လီးကြီးအားမောင်းတင်၍ဒစ်မြှုပ်ရုံ ထိုးသွင်းလိုက်ရာ၊ဗျစ် ဗျစ် ဗျစ် ဖွတ်နှင့်အတူ၊

‘အောင်မလေး အကို ကျွတ်ကျွတ် နာတယ်အကို နာတယ်၊အိ အမေ ရှီး။’ ဟုဆိုကာ ကိုဇော်ဝင်း၏လီးကြီးကိုဆွဲဖယ်၍စောက်ခုံလေးအားလက်နှင့်အုပ်ထား၏။

ကိုဇော်ဝင်းသည်သူ၏လီးကြီးကျွတ်သွား၍ကြည့်လိုက်သောအခါ၊လီးထိပ်တွင်သွေးများပေနေသည်ကိုတွေ့၍ မျက်လုံးပြူးသွားပြီးစောက်ဖုတ်လေးမှထွက်နေသောသွေးများကိုလက်နှင့်သုတ်ပေးနေ၏။

‘အဟင် အဟင် အို ရှီး ကျွတ်ကျွတ် တော်ဘီအားတော်တော့အကို၊ကျမအဖုတ်ကွဲသွားပြီ၊ အားစပ်ပြီးနာလိုက်တာအကိုရယ်။အား ရှီး ကျွတ် ကျွတ် ’

ကိုဇော်ဝင်းသည်သူ၏ဒေါမာန်ကြီးသောလီးကြီးအတွက်အမျိုးမျိုးကြိုးစားထားသော်လည်းမ အောင်မြင်ဇောချွေးများပြန်နေ၏။

‘တော်ပါတော့အကိုရယ်၊ကျွတ် ကျွတ် နာတယ်၊ ကျမစောက်ပတ်အမှေးကွဲသွားပြီထင်တယ်။ စပ်ဖြင်းဖြင်းဖြစ်နေတယ်၊ မနက်ဖန်တနင်နွေနေ့မဟုတ်လား အကို မနက်ဖန်မှအကိုသဘောလုပ်ပါ နော်’ ဆို၍တောင်းပန်ရှာသည်။

ကိုဇော်ဝင်းသည်အမျိုးမျိုးလှည့်စားပေမဲ့မရတဲ့အဆုံးလက်လွှတ်လိုက်ရသောလဲ၊သူ၏လီးကြီးကတော့ တောင်ဆဲပင်ရှိနေ၏။

မသန်းရွှေအဝတ်များဝတ်၍အခန်းတံခါးဖွင့်ပြီးကွတကွတနှင့်ခြေလှမ်းမမှန်ဘဲအထွက်တွင်၊သင်းသင်းပြန်ရောက်နှင့်မျက်နှာခြင်းဆိုင်တွေ့လိုက်သောအခါမသန်းရွှေမျက်လုံးပြူး၍ခေါင်းကြီးသွား၏။

‘ဟဲ့ သန်းရွှေ အခန်းထဲဦးဘာဝင်လုပ်တာလဲ၊ဟာအပြင်ကတံခါးလဲပိတ်မထားဘူး’

တုန်တုန်ရီရီဖြင့် ‘ဘာ ဘာ မှမလုပ်ပါဘူး အကိုပြန်လာလို့ကော်ဖီဖျော်ပြီးသွားပို့တာပါ’

‘အော် ကိုဇော်ရောက်နေပြီလား’ ဆိုကာသင်းသင်းအခန်းထဲဝင်သွားသောအခါ၊ကုတင်ပေါ်တဖက်စောင်းပြီးအိပ်နေသောကိုဇော်ဝင်းဘေးမှာဝင်ထိုင်ပြီး

‘ဟင် ကိုဇော်ဘာဖြစ်လို့အိပ်နေတာလဲ၊ နေမကောင်းဘူးလား ဟင်’

‘ကောင်းပါတယ်ကွာ’ ဟုဆိုကာသင်းသင်းဘက်လှည့်၍သင်းသင်းရဲ့ကိုယ်လေးအားပွေ့ဖက်ပြီးကုတင်ပေါ်ဆွဲတင်လိုက်၏။

‘အို အို ကိုဇော်ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲအခုနကောင်မလေးနဲ့စခမ်းသွားနေတယ်ထင်တယ်’

‘ဟာ သင်းကလဲကွာမဟုတ်တာ၊အကိုသောက်ဖို့ကော်ဖီလာပို့တာပါ’ ဟုဖြေရင်းသင်းသင်းရဲ့ပါးပြင်နှစ်ဖက်ကိုမွှေးမွှေးပေးပြီးထမီကိုချွတ်မည်အပြုတွင်၊

‘အို ကိုဇော်နေအုံးဟို အခန်းတံခါးသွားပိတ်အုံးမယ်’

တံခါးပိတ်၍ပြန်လာပြီး၊ကုတင်ပေါ်ကိုယ်လုံးတီးဖြင့်လဲလျှောင်းနေသောကိုဇော်နှင့်အတူမတ်နေသောလီးကြီးကိုကြည့်၍ ‘ဒီကနေ့ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲကိုဇော်၊ထူးခြားလှချည်လားဟင်’

‘ဘာထူးခြားလို့လဲသင်းအကိုစနေနေ့မို့ရုံးကပြန်လာပြီးဟောဒီကဇနီးမယားလေးကိုမတွေ့လို့စဉ်းစားနေတုံး၊ဖြူးဆို ဟောဒီမယားချောရောက်လာတာပါဘဲ၊ ကဲကွာလာစမ်းပါ၊’ ဆို၍သင်းသင်းလက်ကိုလှမ်းဆွဲပြီးရင်ခွင်ထဲသွင်းခါ၊သူ၏အရိန်မပြေသေးဘဲတောင်နေသောလီးကြီးကိုသင်းသင်း၏လက်ထဲသို့အပ်လိုက်သောအခါ၊

‘အိုဟို ဒါကဘယ်လိုနေပါလိမ့်၊ကိုဇော်အဖြစ်သဲလွန်းပြီထင်တယ်၊’

‘အဖြစ်သဲတာမဟုတ်ဘူးသင်း အကိုရုံးကပြန်လာတာသင်းနဲ့အချစ်ခြင်းဖလှယ်မလို့စိတ်ကူးယဉ်လာတာပါ’

‘အဖြစ်မသဲပါနဲ့ကိုဇော်ရယ်၊အခုနသန်းရွှေအခန်းထဲကထွက်လာတာမူမမှန်ဘူး၊ကိုဇော်ဘာလုပ်လိုက်သလဲဟင်’

‘ဟာ မဟုတ်ရပါဘူးသင်းအရမ်းမဲမစွတ်စွဲပါနဲ့’ ဟုပြောရင်းသင်း၏ပေါင်းကြားထဲမှဖေါင်းပွပွစောက်ဖုတ်လေးကိုပွတ်ရင်း၊ထမီချွတ်မည်အပြုတွင်သင်းသင်းကအလိုက်သိစွာ

‘အို နေအုံး သင်းအဝတ်အစားတွေချွတ်ပေးမယ်ကိုဇော်လဲအားလုံးချွတ်လိုက်နော်’ ဟုဆိုကာကုတင်အောက်တနေရာတွင်မတ်တတ်ရပ်၍၊အင်္ကျီ၊လုံချည်များချွတ်ချလိုက်သောအခါပင်ကိုယ်အလှပိုင်ရှင်သင်းသည်မိမွှေးတိုင်းဖမွှေးတိုင်းကိုယ်လုံးတီးဖြစ်သွားတော့သည်။

ထိုအခါကိုဇော်သည်သူ့အဝတ်များချွတ်ပြီး၍သင်းသင်းရဲ့ရာသို့အပြေးလေးသွားကာပွေ့ဖက်ပြီးကုတင်ပေါ်သို့တင်ကာ၊သင်း၏ဖြူးဖွေးဖေါင်းကြွနေသည့်စောက်ဖုတ်လေးကိုလက်နှင့်ပွတ်လိုက်ပြူးထွက်နေသောစောက်စေ့လေးကိုမွှေလိုက်နှင့်စိတ်ကြိုက်ပြုစုပေးလိုက်သောအခါ၊

သင်းသင်းသည်ငါးပြေမဆားပက်သလိုတွန့်လိမ်ပြီးကော့ကော့ကာနှင့်စောက်စေ့လေးဟာပြူးထွက်လာပြီးအရေကြည်များစီးဆင်းထွက်ပေါ်လာတော့သည်။

သင်းသင်းသည် တဟင်းဟင်းဖြစ်လာပြီး

‘ယားတယ်ကိုဇော်ရယ် လိုးမှသာလိုးစမ်းပါ’

‘ကြော့သင်းကလဲကွာလိုးပါမယ်ဒီလိုတယုတရပြုစုပေးမှယောက်ျားနဲ့မိန်းမဆက်ဆံတဲ့အခါလိုးကြတဲ့အခါအရသာတွေလာနိုင်တယ်ကွ’ ဟုဆို၍စောက်စေ့လေးကိုပွတ်၍ကလိပေးနေပြီးလိုးရန်ဟန်ပြင်၍ သင်းသင်း၏ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကိုသူ၏ခါးကိုအခွခိုင်းပြီးသူ၏တုတ်ခိုင်နေသောလီးကြီးနှင့်စောက်စေ့ထိ ပံထိလိုက်ခွာလိုက်လုပ်နေ၏။

ထိုအခါသင်းသင်းသည်ကိုဇော်ခါးကိုညှပ်၍သူမ၏စောက်ပတ်နှင့်ထိအောင်ရှေ့ကိုထိုးထိုးတက်လာပြီး

‘ကိုဇော်ကလဲအထဲရောက်အောင်လိုးတော့လေ’ ဟုဆို၏။

ကိုဇော်ဝင်းသည်သင်းသင်း၏အခြေအနေကိုသိနှင့်ပြီးဒစ်မြှုပ်ရုံထိုးသွင်းပေးလိုက်ရာ၊

‘အိုး ဟိုး ဟိုး ရှိုး အောင်မလေးဖြေးဖြေးကိုဇော် ဖြေး ဖြေး ကျွတ် ကျွတ်’

ထိုအခါကိုဇော်ဝင်းသည်စောက်ခေါင်းထဲအားသူ၏လီးကြီးကိုဒစ်မြှုပ်ရုံသွင်းထားရာမှပြန်ဆွဲနှုတ် မည်အပြုတွင်

‘အို ကိုဇော်မနှုတ်လိုက်နဲ့လေဒီအတိုင်းထား’ ဟုဆိုကာခြေနှစ်ချောင်းနှင့်မလွတ်တမ်းညှပ် ထားလေသည်။

‘နဲ့နဲ့လောက်လျှော့စမ်းပါအုံးသင်း အခုလိုလုပ်ထားတော့ကိုဇော်လိုးအားမရှိဘူးပေါ့’ ဆို၍ သင်း၏ပေါင်နှစ်ချောင်းကိုလက်နှင့်ဖယ်ချပြီးလီးကြီးကိုတဝက်ဝင်အောင်ဖိလိုးပေးလိုက်သောအခါ၊ ဗျစ် ဗျစ် ဖြင့်တဝက်ဝင်သွား၏။

‘အောင်မယ်လေး အိုး ရှိုး ကျွတ်ကျွတ် အားကိုဇော်ခနလေးနားထားပါ အို ကျွတ်ကျွတ် နာလွန်းလို့ပါ။’

‘သင်းသင်းကလဲကွာ နဲ့နဲ့တော့အောင်ပြီးနေပါတော်ကြာအရှိန်ရလာတော့မနာတော့ပါဘူး၊ ကောင်းလာမှာပါ’ ဆို၍ကျန်တဝက်ကိုထိုးသွင်းလိုက်ရာ၊

‘အောင်မယ်လေး အမေ အို ရှိုး ကျွတ် ကျွတ် ကိုဇော် အောင်လိုက်တာခနလေးရပ်ပါ၊ရှိုး ကျွတ် ကျွတ်’

ကိုဇော်ဝင်းသည်ဝင်နေသောလီးကြီးကိုနှုတ်မည်ဟု ဟန်ပြင်နေစဉ်

‘ကိုဇော် အကုန်မနှုတ်နဲ့လေ၊ချန်ထားအုံး သင်း အံကိုကြိတ်ပြီးအောင်ခံပါမယ်’

‘အေးဒါမပေါ့သင်း ကိုဇော်ဖြေးဖြေးခံနိုင်ရုံလိုးပေးပါမယ်’ ဆိုကာသွင်းလိုက်နှုတ်လိုက်တချက် ခြင်းလိုးပေးရာသင်းသင်းသည်အောက်မှဖင်ကြွလာပြီး၊

‘အို ကျွတ် ကျွတ် အား ရှိုး အမေဖြေး ဖြေးဖြေးနော် ဟုတ်ပြီ ကိုဇော် ဖြေးဖြေး အား’

‘ဘယ်နှယ်နေသလဲသင်းခံနိုင်ပြီလား ကောင်းရောကောင်းရဲ့လားဟင်’

‘ဟုတ်ကဲ့ကိုဇော်ကောင်းပါတယ်ဒါပေမဲ့နဲ့နဲ့တော့အောင်တယ်၊ နာတယ်’

‘အေးလေ တအောင်လောက်အံကြိတ်ထားပါ’

‘ကိုဇော်အရှိန်လေးနဲ့လိုးတော့မယ်နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ သင်းအောင်ထားပါမယ်’

ထိုအခါကိုဇော်ဝင်းသည်အချက်မှန်မှန်လိုးပေးနေရာ ဖွတ် ဗျစ် ဖတ် ဖတ်

‘အလို လေးလေး ကိုဇော် ကောင်း ကောင်းလိုက်တာ အမလေး ကျွတ် ကျွတ် ရှိုး အား၊ ဟုတ်ပြီ အရှိန်ရလာပြီးကိုဇော် လိုး လိုး’ ဟု သင်းသင်းသည်ကုတင်ဘောင်ကိုတအားဆုတ်ကိုင်၍ လူးရင်းလှိမ်ရင်းမျက်စေ့ကိုစုံမှိတ်ထားလေသည်။

ထိုအခါကိုဇော်ဝင်းသည်အချက်ပိုင်ပိုင်နှင့်မှန်မှန်လေးအချက်ပေါင်း၅၀-ခန့်လိုးပေးလိုက်ရာ၊ ဖွတ် ဗျစ် ဖတ်ဖတ် မလပ် စွပ် စွပ် မည်ကာသင်းသင်းလဲကော့ကာပြန်ကာလူးကာဖြင့်နှစ်ဦးသား အမောဆိုက်နေကြတော့သည်။

‘ကိုဇော်ဒီနေ့ သင်းလေမမအေးတို့နဲ့အထူးဝိုင်းစီစဉ်ထားတယ်၊ကိုဇော်လိုက်မယ်မဟုတ်လား ဟင်’  
‘မလိုက်ချင်ပါဘူးကွာ၊ သင်းသွားကစားနှင့်ပေါ့၊ကိုဇော်သွားစရာရှိလို့ပြန်လာမှလိုက်လာခဲ့မယ်’  
‘ဒါဖြင့်သင်းသွားနှင့်မယ်၊ကိုဇော်လာဖြစ်အောင်လာခဲ့နော်’ ဆို၍သင်းသင်းသည်မအေးအေးတို့ တိုက်ခန်းဘက်သို့ထွက်သွားသည်။

အကြံသမားကိုဇော်ဝင်းသည်အဝတ်အစားလဲဟန်ဆောင်ပြီး၊မသန်းရွှေရှိရာသို့သွား၍မသန်းရွှေအားပွေ့ဖက်ပြီးအိပ်ခန်းအတွင်းသို့ခေါ်သွားလေသည်။

မသန်းရွှေခမျာလဲမနေ့ကသူမကတိအတိုင်းမညင်းဘဲကိုဇော်ဝင်းခေါ်ရာသို့လိုက်ပါသွားလေသည်  
‘ညီမ မနေ့ကဘယ်လိုနေသလဲဟင်’ ဟုဆိုကာကုတင်ပေါ်အလိုက်သင့်တင်၍ပါးနှစ်ဖက်ကို မွှေးမွှေးပေးရင်း၊အင်္ကျီကြယ်သီးများဖြုတ်နေ၏။

‘မနေ့ကမမသင်းရွှေမှာဟန်ဆောင်သွားရပေမဲ့၊နာလိုက်တာလမ်းလျှောက်မရအောင်ဖြစ်သွားတာဘဲအကို ရယ်’

‘အခုဘယ်လိုနေသေးလဲဟင်’  
‘ဘယ်လိုမှမနေပါဘူး၊ရောင်နေသလိုနခမ်းတွေဖေါင်းပြီးကြွတက်နေတယ်အကိုရဲ့’  
‘အေးဒီလိုဆို ဒီကနေ့မနာအောင်အကိုပြုပြင်ပြီးလိုးပေးပါမယ်၊’ ဆိုကာမသန်းရွှေ၏ထမီကို ချွတ်၍ပေါ်ထွက်ပြုပြီးမောက်ဖေါင်းကြွနေသောစောက်ဖုတ်လေးကိုသေချာစွာကြည့်နေလေသောအခါ၊

‘အို အကိုကလဲရှက်ပါတယ်ဆို၊ အဟင်’  
‘မရှက်ပါနဲ့ညီမရယ်၊အခုလိုဖိုမဆက်ဆံတယ်လိုးတယ်ဆိုတာအေးအေးဆေးဆေးပြုစုပြီးမှလိုးရင်အင်မ တန်အရသာရှိတာညီမရဲ့၊ ကဲညီမအင်္ကျီတွေအားလုံးချွတ်လိုက်ပါ၊ မရှက်ပါနဲ့ဒီအိမ်ထဲမှာညီမနဲ့ ဒီအိမ်ထဲမှာညီမနဲ့အကိုဘဲရှိတယ်ဥစ္စာချွတ်လိုက်ပါညီမရယ်။

မသန်းရွှေသည်ကိုဇော်ဝင်းခိုင်းသမျှကိုမညင်းတော့ဘဲအလိုက်သိစွာအားလုံးကိုချွတ်လိုက်သောအခါအင် မတန်မှကြွကြွရွှေရှိလှသောစောက်ခုံကြားမှပြူးထွက်နေသောစောက်စေ့လေးကကိုဇော်ဝင်းကိုဖိတ်ခေါ်နေဟန်ရှိတော့သည်။

ကိုဇော်ဝင်းကလဲမသန်းရွှေ၏ကိုယ်လုံးတီးအလှကိုကြည့်ရင်းတောင်ပူစာလိုနဲ့နှစ်လုံးကိုဘယ်ပြန်ညာပြန်စို့ ပေးရုံတင်မကစောကဖုတ်လေးအားလက်နှင့်အချက်- ၂၀ခန့်အုပ်ပေးပြီးပွတ်ပေးလိုက် သောအခါစောက်ခုံလေးသည်ဖေါင်းကြွလာတော့သည်။

‘အို အကိုလဲဘယ်လိုလုပ်တာလဲနာလိုက်တာ၊ကျွတ် ကျွတ်’  
‘အသာနေပါညီမရဲ့ဒါမှလိုးတဲ့အခါမနာမှာညီမအတွက်လုပ်တာပါ’ ဆိုပြီးစောက်စေ့လေးကို လက်ညှိုးလက်မညှပ်၍ဆွဲလိုက်နှင့်၊လက်တဆစ်လောက်စောက်ခေါင်းထဲထိုး၍မွှေးပေးလိုက်ရာ၊  
‘အမေလေး အကိုနာတယ် ကျွတ် ကျွတ် အဟင် အို ယားလိုက်တာ’ ဆို၍မသန်းရွှေသည် အောက်မှငါးဖယ်လူးသလိုလူးနေ၏။

‘အကို လိုးပါတော့ ညီမခံနိုင်ပါပြီ’  
‘အို ညီမကလဲသိပ်လောမကြီးနဲ့လေ၊ညီမနာမှာစိုးလို့သွေးပူလာအောင်စောက်ဖုတ်လေးဖေါင်း ကြွလာအောင်အကိုကပြုစုပေးတာ’ ဆို၍စောက်ခေါင်းထဲသို့လက်ညှိုးနဲ့ထိုးကလိမွှေးပေးနေရာ၊

‘အို အကိုယားတယ် ယားတယ် လိုးပါတော့ညီမဘယ်လိုနေရမှန်းမသိတော့ဘူး’  
ထိုအခါကိုဇော်ဝင်းသည်၊မသန်းရွှေရဲ့အခြေအနေကိုကြည့်ပြီးစိတ်ကြိုက်လိုးရန်ပြင်နေသော်  
လည်း၊ဒီတခါအလိုးမတော်ရင်တခုခုဖြစ်သွားပါကနောက်အရှည်မလိုးရတော့မည်စိုး၍သူ၏လီးကြီးကိုတံထွေး  
စီးပိုင်နေအောင်သုတ်ပေးပြီး၊မသန်းရွှေစောက်ပတ်ဝကိုတေ့၍ဒစ်မြှုပ်ရုံထိုးသွင်းလိုက်ရာ ဗျစ် ဗျစ် ဗျ  
ဟုမြည်သံနှင့်အတူ

‘အောင်မလေး အကိုရယ်နာလှချည်ရဲ့သေပါပြီအင်း ကျွတ် ကျွတ် အား အကိုခနလေး၊ အို ရှီး  
ခနလေး နေပါဦး နော်’ ဟုဆိုလေရာ၊  
ကိုဇော်ဝင်းသည်ဆက်မသွင်းသေးဘဲရပ်ထားပြီး၊တံထွေးနှင့်သူ၏လီးကြီးအရင်းကနေလိမ်းပေးနေ၏။

‘ကျွတ် ကျွတ် အကိုဆက်လိုးလို့ဖြစ်ပါမလား၊ အားသိပ်နာတာဘဲ အား ရှီး ကျွတ် ကျွတ်’  
‘ဖြစ်ပါတယ်ညီမရဲ့အစမို့ပါ၊တော်ကြာအရှိန်ရလာလို့သွေးပူလာရင်အင်မတန်ကောင်းလာမှာ’ ဆို ၍နဲ့  
ဖိသွင်းလိုက်ရာ ဗျစ် ဖွတ်

‘အောင်မလေး အမေရေ အား ရှီး ကျွတ် ကျွတ် အကိုဖြေး ဖြေး လိုးနော်၊ရပ်မထားနဲ့လေ လိုး  
လိုး အမေ အိုး ရှီး ကျွတ် ကျွတ်’  
ကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေရဲ့အရိပ်အကဲကြည့်၍သူ၏လီးကြီးအားအဆုံးထိုးသွင်းရာ၊ဗျစ်ဗျစ်ဖွတ်ရွတ်

‘အမေလေး သေပါပြီ အို အကိုမရပ်နဲ့ ဆက်လိုး အားကောင်း ကောင်းလိုက်တာ ဟုတ်ပြီ အကို  
လိုး လိုး အား ဟာ ကောင်းလိုက်တာ ဟင်း’  
ကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေအရှိန်ရလာပြီဖြစ်၍၊မှန်မှန်လေးအချက်ပေါင်း၃၀-ခန့်လိုးပေးလိုက်ရာ ဖွတ်  
ဗျစ် ပလပ်စွပ် ဖွတ် ပလပ်စွပ် ဖတ်။

‘ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီလိုး လိုး အောင်မလေးကောင်း ကောင်းလိုက်တာအကိုရယ် ဟင်း၊’  
အသံနှင့်အတူနှစ်ဦးသား ဟောဟဲ ဖြစ်ကုန်ကြလေတော့သည်။

ကိုဇော်ဝင်းသည်ရေမိုးချိုးပြီးသင်းသင်းနောက်သို့လိုက်သွားရာဒေါ်အေးအေးအိမ်တွင်သင်းသင်းကိုမမ  
တူဘဲ၊ ဒေါ်အေးအေးတယောက်ထဲအိမ်ခန်းထဲကုတင်ပေါ်ဝယ်ကိုယ်လုံးတီးဆောင်ဆောင်  
ထိုင်ပြီးသူမ၏လက်ညှိုးဖြင့်စောက်ခေါင်းထဲထိုးပြီး၊ကလိ၍ကစားနေသည်။

ကိုဇော်ဝင်းသည်အသံမပေးဘဲကြည့်ကောင်းကောင်းနဲ့ကြည့်နေရင်းသူ၏လီးကြီးကလဲချိုးမရ  
အောင်တောင့်တင်းလာတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာဒေါ်အေးအေးသည်လက်တချောင်းထဲထိုးကစားနေရာအားမလိုအားမရဖြစ်နေပြီး၊  
လက်နှစ်ချောင်းပူး၍ယောက်ျားနဲ့မိန်းမဆက်ဆံကြသလိုသွင်းလိုက်နှုတ်လိုက်လုပ်ပေးရာ၊မြွတ်မြွတ်  
မြွတ်မြွတ် အသံနှင့်အတူ၊ဒေါ်အေးအေးသည်အရှိန်ကောင်းပြီးမိန်းမနေချိန်ဝယ်

ကိုဇော်ဝင်းသည်သူ၏ချိုးမရသောလီးကြီးရဲ့ဒါဏ်ကိုမခံမရပ်နိုင်ဘဲတံခါးအသာတွန်းပွင့်ပြီးအထဲ  
ဝင်သွားခါ။ဒေါ်အေးအေးရဲ့ဖြူဖွေးတောင့်တင်းသောကိုယ်လုံးကြီးကိုပွေ့ဖက်ပြီးပါးပြင်နှစ်ခုကိုဘယ်ညာပြန်  
နမ်းလိုက်သောအခါ၊

‘အောင်မလေး ရှင် ရှင် ကိုဇော်ဘာလာလုပ်တာလဲ ဟင်’  
‘အော် အေးကလဲဗျာ လာရင်းကတော့သင်းရှိတယ်ဆိုပြီးလာတာပါဘဲ၊အခုတော့’  
‘အခုတော့ဘာဖြစ်သလဲ ကိုဇော်’

‘အခုတော့ဘာဖြစ်သလဲလို့မေးနေရသေးလားအေးရယ်၊ အေးရဲ့ဆန္ဒကိုစောင့်ရှောက်ပေးဖို့အင်အားစည်းကြပ်ဖို့ဖြစ်လာတာပေါ့။’ နောက်ပြီးအေးရဲ့မာတင်းနေသောနှိုးအံ့နှစ်လုံးကိုဘယ်ညာပြန်ပြီးစို့လိုက်လျှာနဲ့ထိုးလိုက်ပြုပြင်နှူးနေပြီး။

အေးရဲ့ညောင်ရွက်ပုံသဏ္ဍန်စောက်ဖုတ်လေးအားလက်ဖြင့်ပွတ်သပ်၍ဆော့ကစားပေးနေရာ၊ အေးသည်အခုနကသူလုပ်တာထက်သာနေ၍မျက်လုံးအစုံမှိတ်ခါတဟင်းဟင်းဖြင့်နှုတ်သွီးစည်းစိမ်ခံစားနေရာသည်။

‘အော် ဒါထက်အေးကျွန်တော်အခုလိုပိုင်ရှင်ခွင့်မပြုသေးဘဲဝင်လာပြီးပိုင်စိုးပိုင်နင်းပြုတာစိတ်မဆိုးပါဘူးနော်ဟုတ်လား’

‘အို ကိုဇော်ကလဲမေးနေစရာမလိုတော့ပါဘူး၊ကာယာကံမြောက်ဖြစ်နေမှတော့စိတ်ဆိုးဘို့လို့သေးလားဟင်’

‘အော် အေး သင်းသင်းဘယ်သွားသလဲဟင်’

‘အောင်မယ်လေးအရေးထဲအရာပေါ်ရပြန်ပြီရှင်မယားသင်းလေးစီစီတို့အိမ်သွားတယ်’

‘ဟင်း ကောင်းလိုက်တာကဲပါအရသာပျက်ပါမယ်၊’

ကိုဇော်ဝင်းသည်အေးရဲ့ဆန္ဒကိုသိ၍ဘယ်ပုံစံယူ၍လိုးရမည်ကိုအတွေးဝင်ရင်းလက်ဖြင့်စောက်ဖုတ်အတွင်းထိုးသွင်းကလိမ္မေပေးနေရာ၊

အေးအေးသည် တဟင်းဟင်း ဖြစ်ကာတွန့်လိမ်ကောက်ကွေးကာ ‘ကဲ ကိုဇော်လိုးပါတော့ရှင်’

‘လိုးပါမယ် အေးရယ် အေးရဲ့စောက်ဖုတ်လေးကညောင်ရွက်လေးနဲ့တူတော့ဘယ်ပုံစံလိုးရမယ်ဆိုတာစဉ်းစားနေလို့ပါ’

‘အော် တော်တော် ထိကာချဲ့တဲ့လူဘဲနော်။ရှင့်သဘောရှင်ကြိုက်သလိုသာပြော၊ အေးဘယ်လိုနေရမလဲ’

ဒီအခါကျမှကိုဇော်ဝင်းသည်အေးကိုပဆစ်တုပ်ထိုင်စေပြီးလက်နှစ်ချောင်းရှေ့ပစ်၍ခေါင်းကိုကုတင်နှင့်ထောက်ကာခါးကနေကိုင်မ၍ထားသောအခါအေးရဲ့စောက်ဖုတ်လေးသည်နောက်သို့အစွမ်းကုန်ပြူးထွက်နေတော့သည်။

‘ကဲ အေး အဲဒီအနေအထားတိုင်းနေနော်။ ကိုဇော်လိုးတော့မယ်’ ဆိုကာသူ၏ထောင်မတ်နေသောလီးကြီးဖြင့်နောက်ကနေမတ်တတ်ရပ်၍အေး၏ခါးဆစ်နှစ်ဘက်ကိုနောက်သို့ဆွဲ၍ပြူးထွက်နေသောအေး၏စောက်ဖုတ်ဝသို့တေ့ထားပြီး။

‘ဒီမှာ အေးအကြိုက်ကိုဇော်စိတ်တိုင်းကြလိုးတော့မယ်နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ရှင်ရယ် ဒီကလူကဖြင့်အနေခက်လှပြီ၊ဘယ်လိုလုပ်ထားမှန်းမသိပါဘူး’

ကိုဇော်ဝင်းသည်တေ့ထားသောလီးကြီးနှင့်ခါးဆွဲကာထိုးသွင်းလိုက်ရာ၊ ဖွတ် ဗျစ် အသံနှင့်တဝက်သာသာဝင်သွားသဖြင့်အေးသည်လေးဘက်ကုန်းထကာ၊

‘အမလေး ကျွတ်ကျွတ် အား ဟုတ်ပြီး အား ကောင်းအလို ရှိ၊ ကောင်းလိုက်တာ ကိုဇော်ရယ်၊ အား ဟင်း’

ထိုအခါ ကိုဇော်ဝင်းသည်အေးခါးဆစ်ကိုဆွဲ၍စိတ်ကြိုက်အချက်ပေါင်း၆၀-ခန့်အချက်ပိုင်ပိုင်လိုးပေးလိုက်ရာ၊ ဖွတ် ဖတ် ဖတ် စို့စုပ်စုပ် ဖွတ် စုပ် ပလပ်စုပ်၊အခေါင်းသံဆူညံပြီးနှစ်ဦးသားမှောက်လျှက်သားထပ်၍မှိန်းနေလေတော့သည်။



မစီစီသည်ဒရိုင်ဘာကိုဘတင်နှင့်ညနေစောင်းလေးတွင်မအေးအေးအိမ်သို့ကားဖြင့်ရောက်လာကြသည်။သုံးဦးသားစကားပြောနေကြပြီးမစီစီကကိုဘတင်ဘက်သို့လှည့်၍

‘ဘတင်ရေကန်တော်မင်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီမှာ၊ ကိုပတ်ကားရှိတယ်သွားခေါ်ပေးစမ်း’

‘ဟုတ်ကဲ့’ ဆို၍ကိုဘတင်ထမည်အပြုတွင်၊

မအေးအေးက ‘ကိုဘတင်ရေ ကားကြုံတုန်းညဈေးတန်းလိုက်ချင်လို့ကျမပါလိုက်မယ်’

‘စီစီ ဒီမှာနေအုံးနော်၊ မမအေးညဈေးတန်းသွားအုံးမယ်’ ဆိုပြီး

နှစ်ဦးစလုံးအတွက်အကွက်ဆင်လိုက်သောအခါစီစီ ကလဲသဘောတူခွင့်ပြု၍ကိုဘတင်နှင့်အေးအေးတို့ထွက်သွားကြ၏။

ကိုဘတင်သည်ကိုပတ်ကားကိုသွားပြောပြီးကန်တော်ကြီးစောင်းသို့အေးအေးနှင့်အတူကားမောင်းထွက်သွားလေသည်။

‘ဒီမှာအေး ကိုတို့ဒီမှာစခမ်းသွားကြရအောင်၊ ဒါမှစီစီတို့လဲလွတ်လွတ်လပ်လပ်ချစ်ကြပါစေ၊ ကိုယ်တို့အေးတို့လဲလွတ်လပ်တာပေါ့နော်’ ဆို၍ကန်တော်ကြီးစောင်းတွင်နှစ်ဦးသားတစခမ်းထနေကြတော့သည်။

ကိုပတ်ကားလဲ ၆-နာရီခွဲလောက်တွင်မစီစီရှိရာသို့အမြန်ရောက်ရှိလာပြီး၊အခန်းထဲသို့လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ

စီစီသည် အခန်းတွင်းဝယ် ဘလာကျင်းပြီးလျှက်ဆားပုလင်းနဲ့စောက်ခေါင်းတွင်းသွင်း၍စခမ်းသွားနေတာကိုမြင်ရလေသည်။

ကိုပတ်ကားသည်မဆိုင်းမတွဲဘဲမစီစီဘေးရောက်သွားပြီး၊နို့နှစ်လုံးကိုဆွဲ၍ပါးပြင်လေးကိုမွှေးမွှေးပေးလိုက်တော့မှစီစီသည်လန်ပြီးလျှက်ဆားပုလင်းလက်ကလွတ်ကြသွားလေသည်။

‘အောင်မယ်လေး မောင်ရယ် လန်လိုက်တာ’

‘မလန်ပါနဲ့စီစီရယ် မောင်အချိန်မှီရောက်လာမှဘဲ၊ ကဲ မောင်တို့ပျော်ပျော်ပါးပါးစခမ်းသွားရ အောင်’ ဆို၍အဝတ်အစားများအကုန်ချွတ်၍နှစ်ဦးစလုံးဘလာကျင်းကြလေသည်။

ကိုပတ်ကားသည်စီစီ၏ခြေနှစ်ချောင်းကိုထောင်၍သမရိုးကျလိုးရန်ပြင်လိုက်သောအခါ၊

‘အိုး ဟိုး ဟိုး ဒီလိုလိုးလို့ဘယ်ကောင်းမလဲ၊ ကျမစောက်ပတ်လေးသွေးပူသွားအောင်ရှင်ပြုစုပေးအုံးမှပေါ့၊ နောက်မှ ဘယ်ပုံစံလိုးရင်ကောင်းမယ်ဆိုတဲ့အနေအထားကိုကျမစိစဉ်ပေးမယ်။’

ကိုပတ်ကားသည်စီစီအမိန့်အတိုင်းစီစီရဲ့ဖေါင်းကြွနေသောစောက်ပတ်လေးကိုလက်ဝါးနှင့်အ ချက်၂၀-လောက်အုပ်ပေးပြီး၊ မုန့်ပေါင်းလိုဖေါင်းလာသောအခါ၊လက်ညှိုးနှင့်ထိုး၍ကလိပေးပြီးစုထွက်လာသောစောက်စေ့လေးကိုလက်မနှင့်ဖိချပေးနေလေ၏။

စီစီသည် အောက်မှဖင်ကြွတက်နေပြီးတဆတ်ဆတ်ခုန်၍ငါးရန်ပြုလူးဖြစ်နေပြီး၊

‘ကဲမောင် ကုတင်အောက်ဆင်းပြီးမတ်တတ်ရပ်ကျမခါးအောက်ကခေါင်းအုံးနှစ်လုံးခံပေးခြေနှစ်ချောင်းကုတင်အောက်တန်းလန်းချပေးမယ်’ ဆို၍ကုတင်စွန်းတွင်ခါးအောက်ကခေါင်းအုံးခံ၍ကော့ချပေးလိုက်ရာစီစီ၏စောက်ပတ်လေးသည် ၃-လက်မလောက်အပေါ်သို့ဖေါင်းတက်ပြီးစောက်စေ့လေးပြူးထွက်နေ၏။

ထိုအခါကိုပတ်ကားသည်စီစီရဲ့ခြေနှစ်ချောင်းထမ်းပြီး၊ပုခုံးနှစ်ဘက်ကိုလက်နှင့်ဆွဲကာအချက်ပေါင်းများစွာဖိလိုးပေးလိုက်ရာ၊ ဖွတ် ဘွပ် ဖွတ်ဘွပ် ဟုလှိုက်ခေါင်းသံနှင့်အတူ

‘အမလေး လေး အား ကောင်း ကောင်းလှချည်ရဲ့ အား’

